



Magnarps Intresseförening

- Verkar för att vidareutveckla och främja Magnarpsbornas intressen och levnadsbetingelser på ett sätt som tillvaratar såväl naturvärden som fritidsvärden; turistattraktivitet och skapar tillgänglighet för alla
- Medverkar till att byns natur-, fritids och turistvärden utnyttjas på ett för byn bästa sätt
- Bevakar plan- och byggfrågor mot kommun, landsting och övriga myndigheter för att tillvarata byns intressen och främja en varsam exploatering
- Driver frågor med avseende på kommunikation och trafiksäkerhet
- Verkar för att skapa en bygemenskap som minimerar kriminalitet och mobbing
- Anordnar aktiviteter och evenemang för att öka gemenskap, sammanhållning och samhörighetskänsla inom byn både vid årets olika högtidsdagar som under vår, sommar, höst och vinter
- Strävar efter att bevara och vidareutveckla de goda bad- och friluftsmöjligheter som finns
- Samverkar med övriga intresseföreningar i Magnarp i frågor av gemensamt intresse
- Städar och underhåller vår närmiljö
- Samverkar med övriga intresseföreningar inom Barkåkra församling i frågor av gemensamt intresse
- Samverkar med övriga intresseorganisationer som är av intresse för och kan påverka utvecklingen i Magnarp

Byavandring 2018



Magnarp

Magnarps gräns mot Vejby från Magnarpsbäckens utlopp vid Vejby udde upp och förbi Magnarps byaväg till gränsgärdet mot Vejby, över åkrarna fram till Vej, följer järnvägen fram till Magnarps Byaväg, följer Magnarps Byaväg upp till backkrönet där den viker av ner mot Porslängstenen vid skäldervikens strand

Namnet Magnarp kan härledas så långt tillbaka i tiden som 1524 då den kallades Marerop som 1574 blev Magnerup. Efter 1662 hade namnet ändrats till Mannarp som senare blev Magnarp. Det finns fortfarande genuina Magnarpsbor som uttalar namnet ”Ma..anarp”

Byavandringen 2018 utgår från hamnen via skåneleden upp till Haragården vidare via Utsiktsvägen –Hökvägen – Källgården och tillbaka till hamnen där vi avslutar med fika i det gröna. Ta med kaffekorg!
Beräknad tid för promenaden ca 2 timmar

Hamnen och dess omgivningar



Platsen där hamnen ligger användes som båtplats redan i början på 1800-talet men den låg illa till för att skydda båtarna från höststormarna. I februari 1883 enades man om att uppta lån för att finansiera bygget av hamnen som blev verklighet 1892 då den första riktiga hamnordningen lades fast. En svår storm 1902 raserade stora delar av hamnen. 1918 beslutade man att sätta en stenkista som skydd längst ut på piren och 1933 donerade en sommargäst 1500 kronor som kompletterades med insamling av pengar och hjälp från Barkåkra kommun för nybyggnad av hamnen som när allt var klart hade kostat 35 800 kronor.

1938 tog kommunen över Hamnen

Åt söder och sydost ligger Själa rev (sälrevet) och strax innanför finns ett litet rev – Klaubaken. Stranden mellan reven kallas för ”Mögsånn” troligen beroende på att sanden här är något mörkare än på de andra stränderna i närområdet. Här stampade man förr mask för att använda som agn vid fisket! Här ligger också Prästaviken, och stranden omedelbart öster om hamnen med Frälsarestenen

Om vi vänder blicken västerut ser vi Flommen, en liten båtplats som grävdes ut i slutet på 1800-talet.

Gammelgården

Den gård som i gamla handlingar kallas för ”Gammelgården” och var belägen med milsvid utsikt över Skälderviken och Kullaberg vid backkrönet på nuvarande Strandbackevägen. Gårdens tidigaste kände ägare var Troed Pålsson som tillsammans med sin hustru Pernilla Olsdotter brukade gården redan på sent 1700-tal.

Gården har sedan varit kvar i samma släkt fram tills den i samband med exploatering av marken söder om gården revs 1985

Oskar Olsson med sin hustru Carolina övertog gården 1887. Sonen Otto Norvid övertog ansvaret i mitten av 1930-talet. Under de sista åren före rivningen arrenderades gården ut och rationellare metoder infördes - tyvärr medförde detta också att den offersten från bronsåldern som fanns på ägorna försvann.



Källgården

Källgården med anor från 1700-talet var från början två sammanhängande gårdar varav den västra gården flyttades till det som idag är Björkhagens gård.

Den tidigast kände ägaren var Jöns Nilsson med hustru Elma Gabrielsson. Gården såldes 1829 till Olof Svensson och Karna Persdotter som sålde den vidare 1855 när Nils Petter Jönsson och Kerstin Olsdotter tog vid.

1902 övergick gården i familjen Dahlbergs ägo. Nils Dahlberg från Skepparkroken gift med Lorens Nilssons dotter Alma från Haragården. Sonen Lovein med hustru Hanna från Vantinge stod som ägare under en 10-årsperiod med början 1937 när dom övertog Hannas hem i Vantinge. Det blev istället brodern Erik och hans hustru Elsa som 1947 blev nya ägare och gården finns kvar i släkten Dahlberg sedan dess.

Under en period i början på 1930-talet bedrev man koloniverksamhet på gården, som på många andra gårdar i byn, med ett 30-tal barn från Kristianstad i två omgångar varje sommar.

Tången

Idag upplever vi tången kanske mest som något som skräpar ner på stränderna men historiskt var det en viktig tillgång för gödsling av åkrarna i byn. I mitten av 1800-talet bestämde domsagan i Engelholm att man inte fick samla tång på sön- och helgdagar eller innan solen gått upp. Överträdelse bestraffades med böter som omedelbart skulle betalas till byns kassa. Om betalningen uteblev eller fördröjdes följde rättegång!

Långt in på 1960-talet var bestämmelserna sådana att flaggan hissades kl 0700 av Bror Lorensen och ingen fick sätta grepen i tången innan flaggan var i topp.

Bageri och café

Ett bageri och caféörelse fanns under 1920 och -30-talet. Rörelsen startades av Frida Hellberg men togs över av hennes syster Elsa Andersson



Magnarps första skola ”Strannabackeskolan”

I det gamla klinehuset från tidigt 1800-tal ovanför hamnen, bedrevs undervisning från tidigt 1860-tal till 1885



Gymnastikläger

Major Josef Thulin från Lund som vistats i Magnarp sedan 1917 köpte 1925 det gamla skolhuset tillsammans med grannhuset mot öster och den obebyggda fastigheten mot väster där ett militärtält från armén placerades. Här bedrev han tillsammans med sin hustru Emy ett gymnastikläger med 30 till 40 elever mellan 1927 till 1937. De två första veckorna varje hösttermin i Katedralskolan i Lund förlades undervisningen för blivande gymnastikdirektörer hit.

En trampolin byggdes på västra sidan av hamnen där gymnasterna övade och tävlade i simhopp. Orienteringsövningar förlades till Hallandsåsen.

Kejsargården

Strax norr om Magnarpbäcken låg en gård med anor från tidigt 1700-tal. Gården drev i samma släkt i 4 generationer innan den såldes till Gustav Larsson – samme Gustav Larsson som ägde den gamla gården där Solhällan sedermera byggdes. Sonen Joel Larsson övertog gården 1922 varefter hans son Gunnar Larsson som brukade gården från 1950 till 1974 då en ny era stod för dörren och området exploaterades

Magnarps källa

Ur källan hämtade såväl Magnarpsbor som Vejbybor kristallklart vatten både till djur och människor, samtidigt som den användes vid sköljning av tvätt medan överskottsvattnet rann ut i Magnarpsbäcken

1925 byggdes en 1800 m lång vattenledning, med ett vattentorn ungefär halvvägs, från källan till sanatoriet i Vejbystrand. Vid källan anlades ett pumpverk samtidigt med tre bassänger, en stor tillsluten med handpump, en öppen för tvätt och en för kylning av mjölkspannar.

1932 utvidgades pumphuset och nya större pumpar installerades för att möta sanatoriets ökade behov av vattenförsörjning. I slutet av 1950-talet övertogs vattenledningsnätet av Barkåkra kommun och efterhand moderniserades såväl vattenförsörjning som tvättmetoder. 1999 revs pumphuset och bassängerna fylldes igen.

Källans vatten rinner idag ut i Magnarpsbäcken som i sin tur rinner ut i Skälderviken vid Vejby udde

Varehög



Varehög är den nordligaste bronsåldershögen i Barkåkrabygden. Väl uppe på högen öppnar sig en oväntat vidsträckt utsikt, som under bronsåldern säkerligen var ännu mer anslående. Landskapet var på Bjärehalvön mer öppet än idag och från höga lägen kunde man se vida omkring. Intill Varehög har det tidigare funnits en skålgropssten. Skålgropar är den vanligaste typen av hällristningar

På högen fanns förr ett sjömärke som orienteringshjälp för de lastfartyg som trafikerade kusten. Under krigsåren mellan 1939 till 1945 användes högen som observationsplats och utgjorde nr 2 i en lång rad ättehögar som användes på samma sätt, från nr 1 i Errarp långt upp på Hallandskusten.

Magnarps Pensionat



fram till 1989 använde som semesterhem för sina arbetare.



I mitten på 1940-talet byggde Julius och sonen Erik var sitt hus vid Magnarpsvägen där dom till att börja med bedrev taxirörelse som avvecklades 1952. De båda grannhusen kopplades samman med en byggnad innehållande restaurangkök och matsal och anläggningen kompletterades med annex norr om huvudbyggnaden.

Magnarps Pensionat återuppstod 1953 och rörelsen drevs fram till 1972 när underlaget av sommargäster hade minskat och lönsamheten sviktat.

Solhällan



Där Solhällan ligger idag fanns en gård som omkring 1880 köptes av Gustav Larsson som tillsaammans med sin son Sture planterade det gråpäronträd som under många år utgjorde ett kännemärke för Solhällan.

Första byggnaden i det som sedan blev pensionat Solhällan byggdes av Sture och Klary Larsson 1929. Pensionatsrörelsen startades sedan 1931 och drevs av Sture och Klary ända till 1986. Pensionatet expanderade efter hand med större matsal och annex. Sovi byggdes och hyrdes ut till musik- och talpedagog Åke Nygren som bedrev "röstskola" åt eleverna i Magnarps Skola. 1976 tillkom en ny byggnad i omedelbar närhet till Sovi där röstskolan därefter bedrevs

Pensionat Solhällan hade under sin glansperiod många prominenta gäster som Ingrid Bergman, Povel Ramel, Jarl Kulle och många andra.

Haragården



Haragården byggdes av Nils Klemmedsson till sonen Johannes Nilsson med hustru Josefina omkring 1840. Gården vars ägor sträckte sig från nuvarande Utsiktsvägen till gränsen mot Vejbystrand övertogs på 1870-talet av deras son Nils-Petter som dog en för tidig död och efterlämnade hustru Josefina och två minderåriga barn. Josefina som gifte om sig med sin svåger Lorens Nilsson 1884 och drev gården fram till sin död 1927 när sonen Sigfrid Nilsson tog vid.

Sigfrid anlade med hjälp av sina drängar vägen längs kusten från Haragården till Vejbystrand och byggde ett hus i kurvan nedanför gården där han planerade att bosätta sig på äldre dar. Gårdens marker och dagens villasamhälle började växa fram

